

Lunkorna

löykonö fem. plur. best. f.

öknarum på "två häringar, som
gick med liggarpåsen"

Bodde bl. a. i bs Lunkerud,
i Däverud, Årtemarks sn, Vedbo
gd, Årsl. l.

Jfr Störelunkan och Littelunkan!

E. Rosén 1951